

nu fremkom fra det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling).

De Indvendinger, som fremkom fra det ærede Medlem, vare ikke just, forekom det i alt Fald mig, af særlig vægtig Art, det var jo egentlig mest Smaating. Det første, det ærede Medlem antede over, var det, at der vilde blive for megen Ulejlighed ved Opmaalingen af disse Ejendomme, som skulde fritages for Bygningsafgift. Jeg tror nu ikke, det vil blive synderlig vanskeligt, eftersom man i Forvejen har disse Ejendomme opmaalt. Maaste der ved enkelte Ejendomme, hvor Bygningsafgiften kun delvis skulde tages bort, kunde blive nogen Fordeleling, men stor Ulejlighed, tror jeg ikke, det vil blive.

Saa antede det ærede Medlem over, at man har skelnat mellem Brugere og Ejer. For saa vidt Lovforslagets Bestemmelser skulde være af varig Natur, kunde det være en berettiget Antæ; men man maa huske paa, at det gælder kun for et halvt Aar, og jeg tror, saa nok, enhver maa indrømme, at naar det ved Siden af at ophæve en Uret skal være en Afhjælpning af en øjeblikkelig Nødsstilstand, er det Brugerne, de daarlige Konjunkturer gaa ud over. Jeg vil imidlertid indrømme, at, hvis det var saaledes, hvad jeg vilde anse for heldigt, at man kunde blive entig om at vedtage et Forslag, hvorved man varigt kunde affstatte vore faste Statter, ikke alene paa Landet, men ogsaa i Byerne, saa vilde den Ordning falde bort, og saa vil det blive Ejerne, som i Længden ville saa Tab eller Fordel deraf. Saa nævnte det ærede Medlem en anden Grund, hvorfor han ikke kunde være med, han sagde, at man vilde blive lige saa daarlig stillet til April som til Oktober, og at det derfor ikke er $3\frac{1}{2}$ Millioner, det drejer sig om, men 7 Millioner eller noget mere. Jeg kan for saa vidt give det ærede Medlem Ret, jeg tror ogsaa, man vil blive lige saa daarligt stillet til April og senere. Det er altsaa mit Haab, at man til den Tid maaeste kan komme med Forslag, som kunne ophæve disse Statter, men jeg tænker saa, at der maa tilvejebringes en Kompensation. Thi det, som er fremme i Øjeblikket, er kun af Betydning for det halve Aar, der her er Tale om, men hvis det skulle findes nødvendigt, hvad jeg haaber man vil, ad Aare at affstatte disse Statter, maa man træffe Aftale om og overveje, hvorledes man vil kunne statte Penge til Veje. Nu er Spørgsmaalet det, om Statskassen kan undvære Pengene (Afbrydelse af Buss). Det ærede Medlem fra Ribe (Buss) siger: Hvor skulle Pengene komme fra? Det er et Spørgsmaal,

som det ærede Medlem særlig ekscellerer i; men det var netop det, jeg talte om. Vi skulle overveje, hvor vi skulle saa Pengene fra. I dette bestemte Tilfælde er det dog allerede paavist tilstrækkelig tydelig af Ordføreren for Forslagsstillerne under de andre Behandlinger, at Staten godt kunde bære den Sum for indeværende Finansaar. Det ærede Medlem kom endelig ind paa at sige, at det vilde være en Uret over for andre Samsundsklasser, idet ikke alle faste Ejendomme vare med. Desuden vilde man, naar der skulde gives Kompensation, naturligtvis komme til at lægge Staten andetsteds hen. Jeg kan til Dels ogsaa der give det ærede Medlem Ret. Jeg vilde godt være med til, at man affstatte de faste Statter overhovedet paa alle Ejendomme, og jeg mener, at al Slags Bygningsafgifter skulle have samme Skæbne som Hartkornsafgifter, da de heller ikke have synderligt med Statteevnen at gøre. Jeg kunde godt være med til at stille Forslag om at ophæve alle faste Statter, saa den Antæ maa i alt Fald falde bort. Men naar vi kun have taget dette ene op, er det, fordi vi mente, at Landbruget er haardest i Nød, og at det at hjælpe straks var at hjælpe dobbelt. Smidertid bliver der saa Tid til at saa de Overvejelser træfne, som skulle til, for at statte Kompensation, som man selvfølgelig er nødt til at statte, hvis man skulde have alle andre faste Ejendomsafgifter med. Med Hensyn til det ærede Medlems Meninger om, at Tilstanden ikke var saa daarlig, som man siger, saa er det noget, man kan diskutere temmelig længe om uden at komme til noget Resultat, saa det skal jeg lade ligge. De Dplysninger, som det ærede Medlem fremkom med fra Østifternes Kredittforening, og hvorefter han fandt ud, at Tilstanden ikke var saa daarlig, kunde efter min Mening, ogsaa tydes i modsat Retning; men for øvrigt maa man huske paa, at Landejendommene ere faldne mere, end de forfællige Salgspriser tyde paa. Vore Landboere og navnlig de mindre ere baade i denne og i andre Retninger konservative i Ordets bedste Forstand, og naar de altsaa en Gang have købt deres Ejendomme, blive de ved at holde fast paa dem. De have en stor Modstandskraft deri, at deres Bøn er i høj Grad afhængig af deres personlige Arbejde, og de kunne derfor, om jeg saa maa sige, blive hængende længe ved Ejendommene ved et større personligt Arbejde fra deres Side, og det er Grunden til, at Ejendommene ikke er faldne mere, end de ere, det tror jeg nok, man maa indrømme.

Det var væsentlig de Antæ, som det ærede Medlem fremkom med, og som jeg